

Κεφάλαιον 82.

A

C A P V T X I I I .

ΟΙ δὲ παρεστήσασε καὶ παρικημότες, οὐδενὶ εἰ τὸ σπάσιον τούτος τὸ πλέοντα ἔχοντα οὐδὲν θάρη τὸ πολλὰ ἐπι βεβεβεκέναι καὶ πλείω ἐμπατεῖσθαι, καὶ ἡμερηκέναι, καὶ τὸ πλείω φαῦλα ἔτι τῷ πορεγματών, οὕτως πλαστεῖσθαι οὐδὲν οὐδὲν τὸ ἀγαθὸν πεπτεῖν οὐδὲν καὶ οὐδὲν, λοιπὸν δὲ οὐδὲν τὸ θερμόφιοτον τοῦτο, περιπλέξασι ἀεὶ τὸ λοιπὸν τούτο πάχει καὶ παύτα λέγοντα οὐτανόποιος παρέστη, οὐδὲν καὶ πεποιηθεὶς εἰσὶν οὗτοι γε κακοίσια, τὸ δὲ τὸ χειρόν πάντα μεβαθεῖ ἀπαντατα, ἕπει δὲ κακούποτοί εἰσιν μᾶλιστα τὸ ἀπαντατατποτοί δὲ, διὸ ἐμπιειρέμεν. καὶ οὕτω φιλοιδη σφόδρᾳ, οὕτω μισθῶσι μᾶλιστα ταῦτα. μᾶλιστα κατὰ τὴν Βίαντος ὑπασθίκην, καὶ φιλοσοφῶν οὓς μισθῶντες, καὶ μισθῶσιν οὓς φιλοκλίστουντες. καὶ μικρόψυχοι, μᾶλιστα τε ταπεινωδεῖς θεοὶ οὐδὲν οὐδὲν δέ γε μετάλου, οὐδὲν πορετισμός, μᾶλιστα τῷ περὶ τὸν βίον ὅπτην μαρτυροῦσι, καὶ αἰτεῖσθαι. ἐν γάρ τῷ τῷ πατερῷ καὶ οὐσίᾳ ἀμπελέ καὶ μᾶλιστα τὴν ἐμπιειρέμεν ἐπιστον, οὓς χαλεπὸν τὸ κτητοπέδαι, καὶ ἡδίουν τὸ δοπεταῖσθαι. καὶ δειπνός, καὶ παύτα πορφορητικοί· ἐγαντίως γε μισθῶνται τοὺς νέοτες πεποιηφυγεῖσι γάρ εἰσιν οἱ δέ, δέρμοι. οὕτω περιεῳδηποτοίναι τὸ γῆρας τῇ δειπνᾷ καὶ γε δέ οἱ φόβοις, οὐτανόποιοι τοῖς δέσποις. καὶ φιλόζωοι, καὶ μέλιστα διπλά τῷ τε τελευταῖ οὐδὲν μέρα, μᾶλιστα τῷ δοπεταῖσθαι δέ τὸν ὅπτην μαρτυροῦσιν. καὶ οὗτοι δὲ εὐθεῖαις, τούτους μέλιστας ὅπτην μαρτυροῦσι, καὶ φιλαντοις μᾶλισταν οὐδὲν δέ μικροψύχοις γάρ τις καὶ αὐτοῖς. καὶ περὶ τὸ συμφέρεντον ζῶσιν, ἀλλ οὐ πορεὶς τὸ κελῶν μᾶλισταν οὐδὲν, μᾶλιστα τὸ φιλαντοῖς δέ. τὸ μήδε μισθῶνται πομφόσιν, ἀλλα τὰ δέσποιντα δέσποιντα τὸ δέ κελῶν, ἀπλάσιοι. καὶ αὐτοῖς χρηστοῖς μᾶλισταν οὐδὲν αἰχνητικοῖς. μᾶλιστα γε τὸ μήδε περιεντίζειν οὐραίως τὸ μᾶλιστα καὶ τὸ συμφέρεντος, ὀλιγοσχορτὸν τὸ δοπεταῖσθαι. δοπεταῖσθαι γοῦν τὰ πολλὰ διπλά τὸ χειρόν. καὶ ἐπι μᾶλιστα τὸ δειπνάται. καὶ ζῶσιν τῷ μητρι μᾶλισταν οὐδὲν τὴν ἐπιπλέονταν τὸ γε πλεῖστα τὸ περιεργαστον φαῦλα δέσποιν. δοπεταῖσθαι γοῦν τὰ πολλὰ διπλά τὸ χειρόν. καὶ ἐπι μᾶλιστα τὸ δειπνάται. καὶ τοῖς ἀδελεσχάσις ἀποτελεσθαι. διπλεοῦσται γε ταῦτα. καὶ οἱ θυσιαὶ εἰσεῖσθαι. διπλαῖσθαι τὸ δειπνόν. διπλαῖσθαι τὸ δειπνόν.

Seniores vero, & qui vigorem remis-
erunt, fermè ex illis, quæ his sunt con-
traria, vt plurimum habent mores. Quo-
niam enim multorum annorum vitam
doxerunt, & in pluribus decepti sunt, &
errarunt, & res sunt plures pravae, neque
affirmant aliquid, & longè minus omnia,
quam oportet, & putant, sciunt autem ni-
hil, & controversantes adiungunt semper.
BForsitan, & Fortasse, & omnia dicunt sic, as-
seueranter autem nihil. Et malorum morum
sunt. Esse autem malorum morum significat
omnia in peius interpretari. Præterea su-
spicio si sunt, quia increduli, & increduli,
quia periti. Et neque magno amore, ne-
que magno odio prosequuntur propter
eandem causam: sed ex Biantis præcepto,
& amant tanquam odio habitudi, & odio
habent tanquam amaturi. Et pusillanimi,
quia depresso sunt in vita, neq; enim mag-
ni, neque extimij aliquid, sed quæ ad vitam
pertinent, cupiunt. & parum liberales. v-
num enim est ex necessariis patrimoniu-
& simili cùm periti sint, sciunt, quam dif-
ficilis sit acquisitione, & facilis amissio. Et ti-
midi, & omnia prætimentes: contrario e-
nimi modo affecti sunt, ac iuuenes: refrig-
erati enim sunt: illi calidi sunt. Quare
viam aperuit senectus timiditati. Nam ti-
Dmor refrigeratio quædam est. Et studiosi
vitæ, & maximè in ultimo tempore: pro-
pterea quod rei absensis est cupiditas, &
cuius sunt indigentes id maximè cupiunt.
Et queruli magis, quam oportet: pusillani-
mitas enim quædam etiam hæc est. Et ad
utile viuent, sed non ad honestum, magis,
quam oportet, quod sui ipsorum amantes
sunt: utile enim ipsi bonum est: honestum
vero simpliciter. Et inueterandi magis
Equam verecundi: nam quia non curant si-
militer honestum, & utile, paruifaciunt,
quid videatur. Et mala spei, quia periti,
nam vt plurimum res mala sunt. Cadunt
igitur plerisque in peius. & præterea quia
timidi. Et viuent memoria magis quam
spe. Nam vita quod futurum est, exiguum
est: præteritum vero multum. Est autem
spes futuri: memoria vero præteriorum.
Id quod etiam ipsis causa est loquacita-
Ftis. narrant enim præterita. Nam recorda-
tes voluptatem percipiunt. Et excandescunt
quidem acutè, sed imbecilliter. Et cupidita-
tes partim defecerunt, partim debiles